

РЕШЕНИЕ

№ 137

гр. С.З., 02.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З. в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Димитър М. Христов

при участието на секретаря Даниела М. Калчева
като разгледа докладваното от Димитър М. Христов Търговско дело № 20255500900224 по описа за 2025 година

Предявени са искиове с правно основание чл. 432 КЗ и чл. 86 ЗЗД.

В **исковата молба** се твърди, че на 21.01.2024 г., около 19.55 ч., в гр. С.З., на бул. ****, ЖП надлез до завод „Б.О.“ АД се е движил л.а. „Ф.П.“ с рег. номер № СН **** КА, управляван от водача М. А. М., който нарушил правилата за движение по пътищата, като навлязъл в лентата за насрещно движение и реализирал удар с л.а. „Б.***“, с рег. № СТ 0343 ВТ, управляван от А. Н. С.. След удара л.а. „Б.“ ударил л.а. „М.***“, управляван от Г.Т.. Вследствие на настъпилото ПТП са причинени телесни увреждания на водача А. С..

Твърди се, че по случая е образувано ДП № 24/2024 г. на ОДМВР - гр. С.З., пр.пр. № 727/24 г. по описа на РП - гр. С.З., НОХД № 1223/2025 г. на РС С.З., което е приключило с окончателен съдебен акт - влязло в сила споразумение. Причина за настъпване на произшествието са допуснатите от водача на л.а. „Ф.П.“ нарушения на правилата за движение по пътищата, който в случая е нарушил разпоредбите, установени в ЗДвП - чл. 21, ал. 1 от ЗДвП - като е превишил разрешената скорост за движение от 50 км/ч; чл. 25, ал. 1 от ЗДвП - като не се е съобразил с положението, посоката и скоростта на движещия се в посока към юг л.а. „Б.“ с рег. № СТ 0343 ВТ; чл. 25, а л. 2,

изречение „първо“ от ЗДвП - като не е пропуснал движещия се в съседната пътна лента в посока към юг л.а. „Б.“ с рег. № СТ 0343 ВТ; чл. 63, ал. 2, т. 3 от ППЗДвП - като при навлизането си в съседната пътна лента за движение към юг пресякъл наличната двойна непрекъсната линия - М2 и по непредпазливост причинил средни телесни повреди на повече от едно лице, като едно от лицата е А. С.. На М. М. е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година, което на осн. чл. 66 от НК е отложено за срок от три години. М. М. е лишен и от правото да управлява МПС за срок от една година.

На основание чл. 300 от ГПК моли съдът да приеме за безспорно установена вината и причинно следствена връзка между извършеното от М. М. престъпление и причинената телесна повреда на А. С., установени с влязло в сила споразумение № 195 от 12.05.2025 г. по НОХД № 1223/2025 г.

Твърди се, че за л.а. „Ф.П.“ с рег. номер № СН **** КА, управляван от водача М. А. М., има сключена застраховка “Гражданска отговорност”, з.п. ВГ/02/123003167636 със срок на валидност една година, считано от 18.10.2023 г. до 17.10.2024 г. със ЗД „Б.И.“ АД.

Ищецът посочва, че съгласно разпоредбата на чл. 380 от КЗ е предявил претенциите си за изплащане на обезщетения пред ЗД „Б.И.“ АД и е представил всички документи, с които разполага. С писмо с обр. разписка, получена от застрахователното дружество на 06.03.2024 г., същото е уведомено за настъпилото събитие. Пред него е образувана преписка по щета под номер № *****. Застрахователното дружество не е изплатило обезщетения и не се е произнесло по изплащане на такива, поради което, в случая ищецът счита, че за него е налице правен интерес да предяви претенциите си за плащане пред съда.

Изложени са съображения, че в резултат на процесното ПТП пострадалият А. С. е получил следните травматични увреждания: счупване на тялото на /диафиза/ на дясната бедрена кост; загуба на съзнание; фрактура на латералната стена на дясна очница; множество травми и отоци по тялото; психически стрес и др.

След инцидента на ищеца е била оказана медицинска помощ на място от екип на ЦСМП и е транспортиран до зала за реанимация на СПО. След извършване на първичните изследвания е насочен към СТК по повод фрактура

на дясно бедро.

На 21.01.2024 г. е постъпил за лечение в Клиника по ортопедия и травматология към УМБАЛ „П.Д.С.К.“ АД, гр. С.З. на носилка и без възможност за самостоятелно придвижване. Приет е с множество травми по тялото, с голям оток, деформация, патологична подвижност и костни крепитации на дясно бедро и претърпяна загуба на съзнание. Поставен е на директна естензия през туберозитас тибие, както и му е поставена имобилизираща шина. Извършени са му съответните параклинични и образни изследвания, както са му направени и необходимите медицински консултации. От КТ на главен мозък се установяват данни за фрактура на латералната стена на дясна очница. Приложена му е терапевтична схема, включваща фраксипарин амп., кетофлекс амп., манитол инф. р-р, натриев хлорид инф. р-р, сомазин амп., вит. С амп., цефтриаксон амп.

На 25.01.2024 г. му е извършено оперативно лечение - открито наместване на фрактура с вътрешна фиксация, фемур. Видно от оперативен протокол № 88 под интубационна анестезия е направено щателно почистване на оперативното поле и с латерални миниинвазивни достъпи до бедрената кост, под рьо - контрол на екстезионната маса, е извършена индиректна репозиция и са трепанирани трохантера, имплантирани са ДБП, който се заключи проксимално и дистално. Последвало е лаваж, послоен шев и поставяне на стерилна превръзка.

Изписан е на 29.01.2024 г. с поставена диагноза „счупване на тялото /диафиза/ на бедрената кост “ и е насочен към ОФРМ, за което му е издадена Епикриза ИЗ 1511 и Болничен лист.

На 29.01.24 г., ищецът е постъпил за рехабилитационно лечение в Отделение по физикална и рехабилитационна медицина с болки и ограничен движения в дясната коленна става, както и с невъзможност за самостоятелна походка. Извършени са му съответните изследвания и му е предписана медикаментозна терапия. На 06.02.2024 г. е изписан с окончателна диагноза „реконвалесценция след хирургична намеса, без самостоятелна походка и с леко увеличен обем на движенията, за което му е издадена Епикриза ИЗ 2215/2024 г.

В резултат от горепосоченото лечение ищецът твърди, че е претърпял и имуществени вреди в размер на 1 691,60 лв., представляващи разходи за

лечение - дълъг пирон-Еко - 1680 лв. и потребителска такса в размер на 11.60 лв., описани в справка по чл.366 от ГПК.

В резултат на уврежданията, получени от настъпилото на 21.01.2024 г. ПТП, А. Н. С. посочва, че търпи силни болки и много страдания. Възстановяването от получените при процесното ПТП увреждания продължавало и към настоящия момент, той не се чувствал добре физически и емоционално. Вследствие на травмите е с обездвижен долен крайник за дълъг период от време и поради тази причина е следвало да спазва режим на покой и да не се натоварва, имал е оплаквания за болки. Разчитал е на близките си за задоволяване на елементарните си жизнени потребности в ежедневието. Преди процесното ПТП ищецът е бил в отлично здравословно състояние, но вследствие на инцидента за дълго време е лишен от обичайния си начин на живот и от възможността да извършва ежедневните си задължения. Сънят му е нарушен и трудно се справя емоционално с преживения стрес. Дълго време е изпитвал неудобства и не се е чувствал добре. Към настоящия момент не е възстановен от получените травми и изживения психологически стрес при процесния пътен инцидент, който ще остане за цял живот в неговото съзнание.

Предвид всичко гореизложено, ищецът счита, че причинените му неудобства, болки и страдания следва да бъдат компенсирани.

Твърди, че нанесените му вреди са в резултат на виновното поведение на водача на увреждащия автомобил „Ф.П.“ М. М., а за причинените от него вреди отговаря ответното дружество по делото - ЗД „Б.И.“ АД.

Позовава се на чл. 432 от КЗ.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника ЗД „Б.И.“ АД да заплати на А. Н. С. обезщетение в размер на 30000 лв., частичен иск от сумата от 110 000 лв. за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие на причинените му телесни увреждания при процесното ПТП от 21.01.2024 г., както и обезщетение за причинените му в тази връзка имуществени вреди в размер на 1 691,60 лв., представляващи разходи за лечение - дълъг пирон-Еко - 1680 лв. и потребителска такса в размер на 11.60 лв. във връзка с получените при процесното ПТП увреждания.

Претендира законна лихви върху всяка една от сумите, считано от

28.01.2024 г. - датата, на която изтича срока по чл.429, ал.3 от КЗ, вр. с чл.430, ал.1 от КЗ до окончателното изплащане на сумите.

Претендира присъждане на направените по делото разноски и адвокатски хонорар на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА с ДДС.

В съдебно заседание от 09.03.2026 г., съдът е допуснал увеличение на цената на предявения иск от 15 338,76 евро /30 000лв./ на 30 677,51 евро /60 000лв./, частичен иск от 56 242,11 евро /110 000лв./ – неимуществени вреди, представляващи болки и страдания следствие на получените телесни увреждания на А. С. при процесното ПТП, ведно със законната лихва върху сумата.

Постъпил е **отговор на исковата молба**, с който ответникът оспорва исковата молба.

На първо място взема становище, че исковете са недопустими, като излага подробни съображения в тази връзка. Счита, че е налице съществено несъответствие между заявените със страхователната претенция факти и обстоятелства, с които са обосновани твърдените неимуществени вреди и тези, описани в исковата молба. Твърди, че пред застрахователя не е претендирано обезщетение неимуществени вреди, свързани с травматично увреждане, изразяващо се във „...фрактура на латерална стена на дясна очница“, докато в исковата молба се претендира обезщетение за това увреждане. В застрахователната претенция липсва искане за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, свързано с множество травми и отоци по тялото. В застрахователната претенция липсва искане за определяне и плащане на обезщетение за неимуществени вреди, свързани със „...загуба на съзнание;“. Посочва, че предявяването на писмена застрахователна претенция пред застрахователя съставлява задължителна положителна процесуална предпоставка за надлежното упражняване на правото на иск от ищеца, тоест, предмет на делото могат да бъдат само и единствено фактите и обстоятелствата, за които ищецът е предявил писмена застрахователна претенция. Счита, че предмет на настоящото производство не могат да бъдат факти и обстоятелства, респ. травматични увреждания и неимуществени вреди, които не са били заявени пред застрахователното дружество. По тази причина, моли съда да остави без разглеждане предявения от ищеца иск.

Счита, че предявените искове за обезщетение за имуществени и

неимуществени вреди са недопустими на още едно основание. Освен, че застрахователната претенция е несъответна на твърденията в исковата молба, касаещи описанието на претърпените от ищеца неимуществени вреди, в застрахователната претенция липсва искане за конкретен размер на обезщетението за неимуществени вреди и за обезщетението за имуществени вреди. Счита, че ищецът е бил длъжен да посочи точно какво по размер обезщетение за неимуществени и имуществени вреди претендира от застрахователя.

На следващо място ответникът излага съображения за нередовност на исковата молба. Счита, че ищецът не е описал точно и ясно механизма, по който твърди, че е получил травматичните увреждания.

По основателността на исковете взема становище, че с изключение на задължителните за гражданския съд факти и обстоятелства по смисъла на чл.300 ГПК, оспорва наличието на другите кумулативно необходими елементи от сложния фактически състав на деликта по чл.45 ЗЗД. Счита, че неоснователно в този аспект е заявеното на стр.1, абзац 4 от исковата молба искане да бъде прието за безспорно наличието на причинно-следствена връзка между извършеното от М. М. деяние и вредите. Посочва, че от съдържанието на чл.300 ГПК е видно, че причинно-следствената връзка не е част от задължителните за гражданския съд елементи от фактическия състав на генералната клауза на деликта по чл.45 ЗЗД. Задължителни по смисъла на чл.300 ГПК са фактите - извършено ли е деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

Оспорва изцяло всички твърдения на ищеца за наличието на различни по вид, характер и интензитет негативни засягания на неимуществената му правна сфера. Оспорва наличието на твърдяната фрактура на латерелна част на дясна очница, както и загуба на съзнание, тъй като такава съсС.ие е отразено единствено във връзка със снети от самия ищец анамнестични данни /обяснения/, които не се подкрепят от медицинската документация, респ. не съответства на действителното обективно фактическо положение. Твърдяната рековалесценция след хирургична намеса не съставлява негативно засягане на неимуществената правна сфера на ищеца, а точно обратното - период на възстановяване.

Ответникът счита, че с поведението си А. С. е съпричинил настъпването

на процесния пътен инцидент, както и е допринесъл в посочената по-долу степен за настъпване на вредоносния резултат и в частност за получените от него травматични увреждания и претърпените от него неимуществени и имуществени вреди.

Излага съображения, че като водач на автомобил А. С. е съпричинил настъпването на процесното ПТП, тъй като: е управлявал автомобила с превишена и несъобразена с конкретната пътна ситуация скорост; не е контролирал поС.но управлявания от него автомобил; не е съобразил поведението си с установените в чл.20 ЗДвП факти, обстоятелства и фактори; не е задействал своевременно спирачната система на автомобила; не се е съобразил с видимостта, както и с обстоятелството, че се е движил в тъмната част на денонощието; не е управлявал автомобила с правилно включени светлини, в резултат на което е заслепил водача М. М.; не е предприел адекватна маневра за избягване на удара с другия автомобил; не е извършил „спасителна маневра“, въпреки че такава е била възможна; нарушил е правилата за движение по пътищата, в резултат на което е съпричинил настъпването на ПТП.

Твърди, че ищецът е допринесъл с поведението си за настъпване на вредоносния резултат, в частност за получаване на травматичните увреждания и претърпените от него неимуществените и имуществените вреди, за които претендира обезщетение, тъй като е пътувал в автомобила без поставен обезопасителен колан, въпреки че автомобилът е бил фабрично оборудван с колани за всички места в автомобила. В случай че ищецът е пътувал с поставен колан, счита, че той не би получил травматичните увреждания и нараняванията, които е получил или пък ако би получил някакви травми и наранявания, то те биха били в много по-лека, до незначителна степен, както и не би претърпял имуществени и неимуществени вреди.

Твърди, че А. С. е нарушил разпоредбата на чл.137а, ал.1 ЗДвП.

Автомобилът, с който е пътувал А. С. е бил фабрично оборудван с обезопасителни колани, поради което и на основание посочената правна норма, в качеството си на водач, е бил длъжен да пътува с поставен обезопасителен колан.

Ответникът твърди, че в резултат на описаното по-горе поведение, ищецът А. С. е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат във всички

негови аспекти, тъй като е управлявал автомобила с превишена и несъобразена с конкретната пътна ситуация скорост, в резултат на което е допринесъл за увеличаване на силата на ударния импулс при удара между автомобилите, респ. допринесъл е за по-голямата сила на удара и за получените от него травматични увреждания, както и претърпените от него неимуществени и имуществени вреди. В случай е ищецът се беше движил със съобразена с конкретната пътна ситуация скорост, то ударният импулс при удара между автомобилите би бил с много по-малка сила, респ. той не би получил травмите и нараняванията, респ. не би претърпял неимуществени вреди, за които претендира обезщетение, нито пък би претърпял имуществени вреди в претендирания размер. Твърди, че ищецът е допринесъл за получените от него травми, тъй като е управлявал автомобила без поставен обезопасителен колан.

Заявява евентуално възражение за съпричиняване, което моли да бъде прието за съвместно разглеждане заедно с предявените срещу ответника обективно съединени иски, и в случай че съдът приеме, че на ищеца се дължи обезщетение, то размерът му да бъде намален със степен не по-малка от 65%.

Моли съда да отхвърли изцяло предявените от ищеца обективно съединени иски за осъждане на застрахователното дружество да му плати обезщетение за неимуществени и имуществени вреди, ведно със законна лихва, като неоснователни. Евентуално, в случай че съдът приеме, че на ищеца се дължи обезщетение, моли съдът да уважи заявеното с отговора на исковата молба възражение за съпричиняване и да намали с 65% определеното на ищеца обезщетение за имуществени и неимуществени вреди.

Претендира разноски.

С **допълнителната искова молба** ищецът взема становище, че исковата молба не е недопустима и подлежи на разглеждане в настоящото производство, като излага подробни съображения.

По възраженията на ответника относно редовността на ИМ, взема становище, че в обстоятелствената част на същата ищецът е изложил твърдения за фактическата обстановка по делото, описал е механизма на ПТП като е посочили релевантните за същото - дата и място на настъпване на ПТП, увреждащия л.а., неговия рег. номер, името на водача на същия и в тази връзка

са представени доказателства. В ИМ е посочена и причината за настъпване на ПТП и вредните общественоопасни последици, а именно виновното и противоправно поведение на водача на л.а, като са приложени и доказателства в тази насока.

По възраженията на ответника относно основателността на исковете, с оглед обстоятелството, че ответното дружество не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение, респ. наличието на валидна застрахователна полица „Гражданска отговорност“ за увреждащия л.а., моли на основание чл. 146, ал. 1, т. 4 от ГПК съдът да обяви това обстоятелство за безспорно и ненуждаещо се от доказване.

В случай, че съдът не стори това, заявява, че поддържа направеното в ИМ искане за задължаване на ответника да представи застрахователната полица на л.а.

Оспорва всички възражения на ответното дружество като незаконосъобразни, неоснователни и недоказани.

Оспорването от страна на ответника на получените от ищеца травми при процесното ПТП и тяхната причинно-следствената връзка, счита за неоснователно. Посочва, че всички описани в исквата молба травматични увреждания, болки и страдания, стрес, техният интензитет и проявление при ищеца са настъпили следствие процесното ПТП.

Също така счита, че възраженията за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия ищец, са неоснователни.

По отношение претендираните лихви за забава, тъй като за деликвента е установено задължение да уведоми застрахователя в 7-дневен срок от датата на настъпване на застрахователното събитие, то за застрахователя възниква задължение за плащане на лихви към пострадалия от 7-мия ден, така, както е посочено в исквата молба - 28.01.2024 г.

Посочва, че най - късният момент от който възниква задължение за лихви е 06.03.2024 г., за която дата са представени доказателства, че от ищеца е постъпило уведомление до застрахователя, което не се оспорва от застрахователя.

С допълнителния отговор ответникът оспорва допълнителната искова молба на А. Н. С.. Счита, че със същата не са направени пояснения и

допълнения на първоначалната искова молба.

Поддържа изцяло възраженията за недопустимост на предявените искове по вече посочените с отговора доводи.

Възразява да бъдат отделяни каквито и да било факти като безспорни, тъй като това искане на ищцовата страна не отчита обстоятелството, че с отговора са оспорени всички твърдения в исковата молба.

Заявява, че поддържа изцяло, всички заявени с първоначалния отговор доводи, аргументи, оспорвания, възражения и доказателствени искания.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

Безспорно е установено, че на 21.01.2024 г., около 19.55 ч., в гр. С.З., на бул. ****, ЖП надлез до завод „Б.О.“ АД е настъпило ПТП между л.а. „Ф.П.“ с рег. номер № СН **** КА, управляван от водача М. А. М. и л.а. „Б.***“, с рег. № СТ 0343 ВТ, управляван от А. Н. С.. След удара л.а. „Б.“ ударил л.а. „М.***“, управляван от Г.Т.. Вследствие на настъпилото ПТП са причинени телесни увреждания на водача А. С..

По делото не е спорно, че за л.а. „Ф.П.“ с рег. номер № СН **** КА, управляван от водача М. А. М., има сключена застраховка “Гражданска отговорност”, по з.п. ВГ/02/123003167636 със срок на валидност една година, считано от 18.10.2023 г. до 17.10.2024 г. със ЗД „Б.И.“ АД.

В изпълнение на изискването на разпоредбата на чл. 380 от КЗ, ищецът е предявил претенциите си за изплащане на обезщетения пред ЗД „Б.И.“ АД и е представил всички документи, с които разполага. С писмо с обр. разписка, получена от застрахователното дружество на 06.03.2024 г., същото е уведомено за настъпилото събитие. Образувана е преписка по щета под номер № *****, по която ЗД „Б.И.“ АД не се е произнесло.

Видно от приложеното НОХД № 1223/2025 г. по описа на Районен съд – С.З., с влязло в сила споразумение № 195 от 12.05.2025 г. М. А. М. е **признат за виновен** за това, че на 21.01.2024 г., в гр.С.З., при управление на л.а. марка "Ф.", модел „П.“, с държ. рег.№ СН **** КА, нарушил правилата за движение по пътищата, а именно чл.21, ал. 1, чл.25, ал. 1, ал.2, от ЗДВП, чл.63, ал.2, т.3 от ППЗДВП и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на три лица,

едно от които е ищецът А. Н. С..

От заключението на автотехническата експертиза се установява следното:

Произшествието е настъпило в гр.С.З., на надлеза на бул.“****“ в посока към кв. „****“. В зоната на надлеза платното за движение е с четири ленти, по две за всяка посока. Ширината на лентите е по 3,3- 3,4 м. Лентите за срещуположно движение са разделени с двойна непрекъсната линия, а лентите за една посока - с единична прекъсната линия. Първия удар е между л.а.Ф.П. и л.а.Б.. Той е настъпил в лявата лента за движение в посока юг, т.е. в лента която е попътна за л.а.Б.. Анализът на установените находки определя проекцията на центъра на удара върху платното за движение на 8,0 м. западно (ориентира е на 0,4м.източно от източния бордюр) и 14,8 м. северно от т.О. Спрямо елементите на платното за движение, ударът е на 0,9 м. западно от двойната непрекъсната линия, в лявата лента за движение в посока юг.

След удара л.а.Ф. се е завъртял по посока на часовата стрелка на приблизително 180° и едновременно с това се е преместил в дясно спрямо първоначалната му посока на движение.

След удара л.а.Б. се е завъртял по посока на часовниковата стрелка. Настъпил е лек протриващ контакт със странична лява част на л.а.К. и удар със заден десен ъгъл на л.а.Б. в преден ляв ъгъл на движещия се в източната лента към центъра на града, л.а.М.. След тези удари л.а.Б. е спрял до източния бордюр на платното.

Стандартното оборудване на л.а.Б.***, производство 2000г., включва две въздушни възглавници за водача и пътника на предна дясна седалка. Процесният автомобил е с това стандартно оборудване.

При удара са се задействали двете въздушни възглавници на л.а.Б., посочени в отговора на предходния въпрос.

Процесният л.а.Б. е оборудван от производителя, с триточкови инерционни, раменно-бедрени обезопасителни колани на всички места.

Скоростта на л.а.Б. в момента на удара е била 81,0 км/ч.

Скоростта на л.а.Ф. в момента на удара е била 78,9 км/ч.

Не са установени следи от аварийно спиране, скоростта на автомобилите преди удара е била в същия порядък.

Скоростта на л.а.Б. не е съобразена с обстоятелството, че движението е в населено място и в тъмната част на денонощието.

Ограничението на скоростта в зоната на ПТП е 50 км/ч за всички категории МПС.

В двата края на надлеза са поставени знаци забраняващи движение на МПС с височина над 4,5 м. (заради тролейбусната мрежа). Няма други знаци.

Има кръстовища в двата края на надлеза. Дължината на надлеза е около 400 м.

Мястото на удара е на не по-малко от 27 м. южно от най-изпъкналата точка от вертикалната крива на надлеза.(ориентира е срещу фирма „Ч.“, а ударът е на 14,8 м. северно). Следователно водачът на л.а. Б. е имал техническа възможност да установи пътната ситуация и конкретно движещия се л.а.Ф., веднага след като е преминал най- високата точка на надлеза. РазС.ието между автомобилите изчислено по осовата линия на платното, в този момент е било около 69 м.

Техническият анализ показва, че водачът на л.а.Б. не е имал възможност да предотврати произшествието със спиране, при движение с избраната от него скорост 81 км/ч. Времето на удара е около 1,55 сек. (автомобилите се движат срещуположно), а само времето за реакция, сработване и нарастване на спирачното закъснение е 1,2 сек.

Като спасителна маневра в случая може да се разглежда завиване в дясно и навлизане в дясната лента. Тази маневра не е безопасна, тъй като при интензивен трафик, по надлеза се движат МПС и в двете ленти. Малко вероятно е дясната лента да е свободна, а няма време за да се осъществи първо поглед в дясно странично огледало и след това да се извърши маневрата ако лентата е свободна. Няма данни ищецът да е реагирал на опасността.

Времето за реакция за задействане на спирачките поради възникнала опасност за движението, при движение на фарове е в рамките на 0,8 -1,2 сек.

За да спре лек автомобил, който се движи с разрешената скорост (50км/ч), на сух асфалт, при спускане по наклон 4° , е необходимо време 3,14 сек.

Произшествието е настъпило при нощна тъмнина, сух асфалт, платно за двупосочно движение с по две ленти, с изпъкнала вертикална крива,

включено улично осветление, наличие на автомобили в зоната на надлеза.

При опасна зона за спиране на л.а.Б. от 30,14 м., водачът му няма техническа възможност да предотврати удара чрез аварийно спиране. Допълнителния анализ показва, че при движение с 50 км/ч. и своевременна реакция за спиране, скоростта на автомобила в момента на удара ще бъде 24,1 км/ч., а не 81 км/ч.

Действителната скорост на движение при която е настъпил удара, е допринесла за увеличаване на отрицателното ускорение на което е било подложено тялото на ищеца и спътника му. При челен кос (неблокиращ) удар, в неподвижно препятствие, с 24,1 км/ч. ускорението е около -15 m/s^2 , а при скорост 81 км/ч. ускорението е около -55 m/s^2 . При една и съща маса на тялото, силата на удара (Втори закон на Нютон) ще бъде 3,66 пъти по-голяма при удар със скорост 81 км/ч. в сравнение с удар със скорост 24 км/ч.

Вещото лице посочва, че ударния импулс възникнал при удара между автомобилите, не се предава директно на телата на пътниците в автомобила. Причините за това са няколко, като основните са еластичността на конструкцията на купето и нарастващата коравина на конструкцията в посока от предната броня към вертикалния пояс на купето. Поради това в посочените стойности в отговора на въпрос-15 следва да се приемат като ориентировачи. В конкретния случай съществена роля за намаляване на травмите на ищеца и спътника му, са изиграли сработилите въздушни възглавници. Изследването под увеличение на сн.№№ 25 и 28 от албума по ДП, показва, че няма деформирани детайли които да са достигнали до тялото на водача на л.а.Б.. Обезопасителните колани и въздушните възглавници не могат да предотвратят напълно травмите при ПТП. Травмите по телата на пътуващите се получават от удари в елементите на купето, от удари на деформирани елементи достигнали до телата на пътуващите и от величината на отрицателното ускорение на което се подлага тялото при удара.

Изследването на снимковия материал показва, че тялото на ищеца освен във въздушната възглавница, се е ударило в долната част на волана и централната конзола. В случай, че ищецът се беше движил с максимално разрешената скорост, би било възможно да не получи счупване на бедрената кост на десния крак.

Произшествието е настъпило на 21.01.2024, около 20:00ч., в гр.С.З., на

бул. „****“, на надлеза към кв.****, в тъмната част на денонощието, суха асфалтова настилка. В зоната на надлеза, булеварда е с 4 ленти за двупосочно движение, по две за всяка посока. Надлеза е с изпъкнала вертикална крива. Лек автомобил Б. се е движил в посока юг, към кв.****. Автомобилът е преминал най-високата точка на кривата. В същото време срещу него се е движил л.а.Ф., който е навлязъл в лентите за насрещно движение. Водачът на л.а.Ф. непосредствено преди удара е насочил автомобила надясно за връщане в попятната си лента и след това е настъпил удара. Контактували са предна челна предимно дясна част на л.а.Б. с предна челна част на л.а.Ф.. След този първи удар, л.а.Б. се е завъртял по посока на часовниковата стрелка и със странична дясна част се е протрил в лява странична задна част на л.а.К., който се е движил в посока север. След това л.а.Б. със заден десен край се е ударил в преден ляв край на движещия се в посока север л.а.М.. Лекият автомобил М. се е движил зад л.а.К..

След първия удар, л.а.Ф. се е завъртял на 180° и е спрял в лявата лента за движение в посока юг.

В конкретния случай бедрената част на предпазния колан, ще предотврати контакта на краката в долната част на волана и контакта на десния крак в централната конзола.

От заключението на съдебномедицинската експертиза се установява следното:

А. Н. С. при порцесното ПТП е получил: Счупване на тялото на дясната бедрена кост. Контузия на белия дроб в дясно. Порезна рана по дясната вежда и рани по външната стъпална повърхност на десния долен крайник.

Счупването дясната бедрена кост с наложило се оперативновъзстановяване на архитектурата е от характер и е осъществило медико-биологичния квалифициращ признак трайно затруднение на движенията на десния долен крайник за срок по-дълъг от 30 дни, като при правилно протичане на оздравителния процес до пълното възстановяване на движенията е бил необходим период от около 9-12 месеца.

Порезната рана по дясната вежда, раните по дясното ходило и установената при образната диагностика контузия на белия дроб са причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота, като всяко едно от тях е осъществило медико-биологичния квалифициращ признак

разстройство на здравето извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК, като са отшумели за период от около 7-14 дни.

При ищеца е проведено болнично лечение - оперативно и медикаментозно, след което е проведено и лечение в отделение по физикална и рехабилитационна медицина. Тези болнични лечения са проведени за общ период от 16 дни.

Към момента на изготвяне на експертната ищеца е възстановен от получените травматични увреждания, като единствено още продължителен период ще е налице болката, която не е с голям интензитет и дискомфорта, за които съобщава ищеца. Като в един следващ период на базата на преценка на лекуващия ортопед, ще е необходимо и възможно оперативно отстраняване на поставената метална остиосинтеза на дясното бедро. Настъпилите оплаквания и усложнения след инцидента са в причинно следствена връзка с травмите получени при настъпилото ПТП.

Направените разходи на ищеца, удостоверени с финансови документи са във връзка с проведеното лечение.

Травмата на гръдния кош изразяваща се в контузия на белия дроб и липсата на други тежки травматични увреждания по главата и горните крайници говори, че А. Стоев е бил с поставен обезопасителен колан, по време на настъпването на ПТП-то, като раната на дясната вежда е с характеристика на порезна и е получена от предмет с режещ ръб, каквито при настъпилото ПТП са части от стъкла.

Получените травматични увреждания се получават при водач с правилно поставен обезопасителен колан, като ако е бил без поставен обезопасителен колан, травмите биха били много по-тежки.

Счупването на бедрената кост се е получило по механизма на силен удар в областта на коленната област и усукване на десния долен крайник, като удара е бил в долната част на таблото пред водача и средИ. конзола. Контузията на белия дроб е от рязкото притягане и действие на предпазния колан. Раната на дясната вежда е с характеристика на порезна и е получена от предмет с режещ ръб, каквито при настъпилото ПТП са части от стъкла.

Инерционните сили при настъпилото ПТП са действали на главата, шията и тялото на ищеца, но тъй като е бил с поставен правилно предпазен

колан, е получил най-тежката травма единствено в областта на десния долен крайник. Удара е бил с достатъчна сила повече в дясната предна част на автомобила, който е управлявал ищеца, видно от приложения към ДП -то албум със снимков материал.

В досъдебното производство е налице изготвен протокол от извършена експертиза № 24 / ТКХ - 578 на 14.11.2024 г. на взетата кръвна проба на М. М. в която в заключението в т. 9.1 е отразено: „ не беше установено наличие на упойващи лекарствени средства и наркотични вещества.

Рековалисценцията е период в който тялото се възстановява от сериозно заболяване, нараняване или операция.

От извършената компютърна томография и последващото лечение твърдяната травма „фрактура на латерална стена на дясна очница”, не се потвърждава да е била налице.

В медицинската документация няма данни за извършени прегледи от специалист по лицево-челюстна хирургия, както няма данни за допълнителни образни изследвания и лечение във връзка с такава травма.

Няма данни за предписвано лечение в отделенията в които е пролежал ищеца, във връзка с травма на външната стена на дясна очница.

Посоченото увреждане на външната стена на дясната очница, се дължи малкия опит на д-р Михайлов, тъй като към момента на прегледа е отразено, че той се обучава и заблудата от травмата на дясната вежда,

В конкретния случай диагнозата е отразена правилно, като към момента на отразяването колегата д-р Михайлов е трябвало на напише думата „Observatio” - /съмнение/ за счупване. Диагностицирането на такова счупване е най-точно при провеждане на образно изследване - компютърна томография. Такова изследване е извършено и не е установено счупване.

В медицинската документация освен от анамнестичните данни , няма други данни, ищецът да е губил съзнание.

За установяване на неимуществените вреди са събрани гласни доказателства.

Свидетелката С.К.Х., която е майка на ищеца посочва, че след като разбрала за настъпилото пътнотранспортно произшествие, незабавно се отправила към УМБАЛ „П.Д.С.К.“ - С.З., за да види сина си. При

постъпването му в лечебното заведение той бил в изключително тежко състояние - целият в кръв, с три шева на челото и със счупване на дясното бедро. А. бил приет в Хирургично отделение, като четири дни след инцидента бил опериран и му е поставен метален пирон в крака. В болницата престоял около седмица, след което бил преместен в отделение за раздвижване и рехабилитация, където останал още една седмица. След изписването се прибрал у дома, където живее заедно с майка си. Нуждаел се от помощта на чужда помощ. Свидетелката се грижела изцяло за него, тъй като той бил в много лошо общо състояние и първоначално не можел дори да става от леглото. На по-късен етап, когато започнал минимално да се изправя, бил посещаван от рехабилитатор, който подпомагал възстановяването му. Периодът на оздравителния период до постигане на минимална подвижност продължил поне два-три месеца, като ищецът се придвижвал единствено с помощни средства - първоначално с две патерици, а към четвъртия-петия месец - с една. През целия този период той бил в болнични и не напуснал дома си. Свидетелката посочва, че синът и бил под силен стрес, отказвал да общува с хора и имал сериозни проблеми със съня. Преди настъпване на ПТП ищецът е бил в добро общо здравословно състояние - както физически, така и психически. Работел активно като дистрибутор и ежедневно управлявал товарен бус във връзка с трудовите си задължения. Около шестия месец след инцидента ищецът успял да се върне на работа, но към настоящия момент продължава да изпитва болки в засегнатия крак, като металният пирон, поставен при оперативната интервенция, все още не е отстранен. При всяко по-сериозно физическо натоварване болките се засилват. Свидетелката посочва още, че ищецът изпитва страх от автомобили и продължава да има затруднения при натоварване на увредения крайник.

Свидетелят Динко Милчев Стойчев, който е близък приятел на ищеца и е пътувал в автомобила при процесното ПТП посочва, че след инцидента двамата поддържали връзка по видеовръзка, тъй като свидетелят се възстановявал в родното си село, а ищецът - в града, при майка си. Свидетелят посочва, че през този период А. непрекъснато се оплаквал от силни болки в крака. По думите му, след произшествието ищецът станал значително по-затворен. Преди ПТП двамата излизали често и поддържали активен социален живот, но след инцидента А. избягвал срещи и контакти, което свидетелят отдава на преживения стрес и продължаващите физически страдания.

Свидетелят М. М. - водач на л.а. Ф.П., заявява, че не помни нищо от

инцидента и не е уведомявал застрахователя за него.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#), е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на [чл. 380 КЗ](#).

В случая, по делото не е спорно наличието на валидно застрахователно правоотношение по сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на процесното ПТП – 21.01.2024 г., за л.а. „Ф.П.“ с рег. номер № СН **** КА, при ЗД „Б.И.“ АД, обективизирана в застрахователна полица BG/02/123003167636 със срок на валидност една година, считано от 18.10.2023 г. до 17.10.2024 г.

Съдът намира, че следва да приложи законовата разпоредба на [чл. 498, ал. 3 КЗ](#), която обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител. Касае се за рекламационен срок, въведен от законодателя с новия КЗ, с цел предотвратяване или намаляване на съдебните производства по този вид спорове. Следователно, изтичането на рекламационния срок е предпоставка за възникването на самото право на пряк иск на увреденото лице срещу застрахователя на ГО на автомобилистите.

В изпълнение на изискването на разпоредбата на чл. 380 от КЗ, ищецът е предявил претенциите си за изплащане на обезщетения пред ЗД „Б.И.“ АД и е представил всички документи, с които разполага. С писмо с обр. разписка, получена от застрахователното дружество на 06.03.2024 г., същото е уведомено за настъпилото събитие. Образувана е преписка по щета под номер № *****, по която ЗД „Б.И.“ АД не се е произнесло.

Поради това, съдът намира, че предявените искове за неимуществени и имуществени вреди са допустими.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на [чл. 45 от ЗЗД](#), пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увреждения за обезщетяване на причинените вреди.

По делото безспорно се установи, че телесните повреди на А. Н. С. се

намират в пряка и непосредствена причинна връзка с виновното и противоправно поведение на водача на за л.а. „Ф.П.“ с рег. номер № СН **** КА, което е установено със споразумение от 12.05.2025 г. по НОХД № 1223/2025 г. по описа на Районен съд – С.З.. Съгласно нормата на [чл. 383, ал. 1 НПК](#) одобреното споразумение има последиците на влязла в сила присъда, която според чл. 300 от ГПК е задължителна за гражданския съд, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

Поради това съдът приема, че в настоящия случай деянието на водача на л.а. „Ф.П.“ с рег. номер № СН **** КА осъществява всички признаци /обективни и субективни/ на деликтния състав по [чл. 45 от ЗЗД](#). Следователно отговорността на застрахователя ЗД „Б.И.“ АД по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на основание [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#) следва да бъде ангажирана.

Относно размерът на иска за неимуществени вреди, съдът намира следното:

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието “справедливост” не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване съС.ието на здравето, причинените морални страдания и др.

Видно заключението на съдебномедицинската експертиза, вследствие на процесното ПТП, ищецът е получил счупване на тялото на дясната бедрена кост, контузия на белия дроб в дясно, порезна рана по дясната вежда и рани по външната стъпална повърхност на десния долен крайник.

Счупването дясната бедрена кост с наложило се оперативновъзстановяване на архитектурата е от характер и е осъществило медико- биологичния квалифициращ признак трайно затруднение на движенията на десния долен крайник за срок по-дълъг от 30 дни, като при

правилно протичане на оздравителния процес до пълното възстановяване на движенията е бил необходим период от около 9-12 месеца. При ищеца е проведено болнично лечение - оперативно и медикаментозно, след което е проведено и лечение в отделение по физикална и рехабилитационна медицина. Към момента на изготвяне на експертната ищеца е възстановен от получените травматични увреждания, като все още е налице болка, която не е с голям интензитет. В последващ момент на базата на преценка на лекуващия ортопед, ще е необходимо и възможно оперативно отстраняване на поставената метална остиосинтеза на дясното бедро.

От свидетелските показания, които съдът изцяло кредитира като убедителни, последователни и непротиворечиви се установява, лечебният и възстановителен период на ищеца е бил продължителен, изпитвал е силни болки, не е можел да се обслужва сам.

С оглед изложеното съдът приема, че вследствие на претърпените травми при процесното ПТП, ищецът е претърпял значителни болки и страдания, което е довело до ограничения от личен, битов, социален и трудов характер. Ето защо съобразявайки посочените обстоятелства, младата възраст на ищеца – 25 години, към момента на ПТП – то, както и факта, че към момента е налице пълно възстановяване, съдът приема, че справедливо обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди би била **сумата от 40 000 лв. /20 451,68 евро/.**

По иска за имуществени вреди.

От представените по делото фактури и касови бонове се установява, че вследствие на процесното ПТП, А. Н. С. е извършил разходи в размер 1 691, 60 лв., които се намират в пряка причинно следствена връзка с травмите получени при процесното ПТП.

С оглед изложеното съдът намира, че иска за заплащане на имуществени вреди е основателен за сумата от **1 691, 60 лв./ 864,90 евро/.**

По възражението за съпричиняване.

В разпоредбата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД е предвидена възможност за намаляване на обезщетението за вреди от деликт, но намаляването на обезщетението е обусловено от наличие на причинна връзка между поведението на пострадалия и произлезлите вреди. За да е налице съпричиняване по смисъла на закона, пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, независимо дали е действал виновно. Приложението на

посоченото правило е обусловено от наличието на причин. връзка между поведението на пострадалия, с което обективно е създаден предпоставки или възможности за настъпване на увреждането, т. е. в хипотеза, когато е налице причин. връзка между действията или бездействията на пострадалия и вредоносния резултат. В този смисъл е и задължителната съдебна практика - т. 7 на ППВС № 17/63 г.

Ответното дружество е изложило доводи, че ищецът е управлявал автомобила с превишена и несъобразена с конкретната пътна ситуация скорост; не е контролирал поС.но управлявания от него автомобил; не е съобразил поведението си с установените в чл.20 ЗДВП факти, обстоятелства и фактори; не е задействал своевременно спирачната система на автомобила; не се е съобразил с видимостта, както и с обстоятелството, че се е движил в тъмната част на денонощието; не е управлявал автомобила с правилно включени светлини, в резултат на което е заслепил водача М. М.; не е предприел адекватна маневра за избягване на удара с другия автомобил; не е извършил „спасителна маневра“, въпреки че такава е била възможна; пътувал е в автомобила без поставен обезопасителен колан.

От заключението на автотехническата експертиза категорично се установява, че действително при настъпване на процесното ПТП, ищецът е управлявал л. а. „Б.“ със скорост от 81 км/ч, което над максимално разрешената скорост от 50 км/ч за населено място. Според вещото лице, водачът на л.а. Б. не е имал възможност да предотврати произшествието със спиране, както при движение с избраната от него скорост 81 км/ч., така и при скорост от 50 км/ч. Предприемане на спасителна маневра, като завиване в дясно и навлизане в дясната лента, не е безопасна, тъй като в същия момент могат да се движат и други МПС. Поради краткото време между възприемането на опасността и удара, водачът на Б. не е разполагал и с възможност да погледне в дясното огледало, което е задължително условие за безопасно преминаване в друга лента. В този смисъл, съдът намира че възражения за съпричиняване са неоснователни.

По отношение на възражението, че ищецът е управлявал е с включени дълги светлини и е заслепил водача на л. а. „Ф.“, съдът намира, че същото не е установено от страна на ответното дружество, чиято е доказателствената тежест.

Възражението за неизползване на обезопасителен колан от страна на

ищеца, също е неоснователно.

В заключението на съдебномедицинската експертиза е направен категоричен извод, че с оглед получената травмата на гръдния кош изразяваща се в контузия на белия дроб и липсата на други тежки травматични увреждания по главата и горните крайници А. Стоев е бил с поставен обезопасителен колан, по време на настъпването на ПТП-то. Получените травматични увреждания се получават при водач с правилно поставен обезопасителен колан, като ако е бил без поставен обезопасителен колан, травмите биха били много по-тежки.

С оглед изложеното съдът намира, че всички направени от ответното дружество възражения са неоснователни.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

В [чл. 429, ал. 2, т. 2](#) и [чл. 493, ал. 1, т. 5 от КЗ](#) изрично е регламентирано, че застрахователното покритие включва и лихвите за забава. Следователно застрахователят отговаря за лихвата за забава, когато застрахованият отговаря за тях пред увреденото лице, което в хипотезата на деликта произтича от правилото на [чл. 84, ал. 3 от ЗЗД](#), но само за лихвите за забава в рамките на застрахователната сума и считано от датата на уведомяване от застрахования за настъпването на застрахователното събитие или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна – арг. от [чл. 429, ал. 3](#) и [чл. 430, ал. 1, т. 2 от КЗ](#).

В настоящия случай, ищецът претендира законна лихва от **28.01.2024 г.**, като по делото е представено доказателство, че застрахователната претенция пред застрахователя за заплащане на обезщетение за неимуществени и имуществени вреди е предявена на **06.03.2024 г.** Следователно съдът като съобрази горепосочените разпоредби и при липса на други данни следва да приеме, че **06.03.2024 г.** е датата, от която следва да се присъди законната лихва върху обезщетението за неимуществени вреди в размер на **40 000 лв. /20 451,68 евро/** и обезщетението за имуществени вреди в размер на **1 691, 60 лв./ 864,90 евро/** като за периода от **28.01.2024 г. до 05.03.2024 г.** искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Предвид гореизложеното съдът намира, че ЗД „Б.И.“ АД следва да заплати на А. Н. С. обезщетение в размер на **40 000 лв. /20 451,68 евро/**, частичен иск от сумата от **110 000 лв. /56 242,11 евро/** за причинените му

неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие на причинените му телесни увреждания при ПТП настъпило на 21.01.2024 г. ведно със законна лихва от 06.03.2024 г. до окончателното плащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск над сумата от **40 000 лв. /20 451,68 евро/ до претендирания размер от 60 000 лв. /30 677, 51 евро/ и искът за законна лихва за периода от 28.01.2024 г. до 05.03.2024 г., като неоснователни.**

Предвид гореизложеното съдът намира, че ЗД „Б.И.“ АД следва да заплати на А. Н. С. обезщетение за имуществени вреди в размер **1 691, 60 лв./ 864,90 евро/**, представляващи разходи за лечение - дълъг пирон-Еко - 1680 лв. и потребителска такса в размер на 11.60 лв. във връзка с получените увреждания при ПТП настъпило на 21.01.2024 г. ведно със законна лихва от 06.03.2024 г. до окончателното плащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск за законна лихва за периода от **28.01.2024 г. до 05.03.2024 г., като неоснователен.**

По отговорността за разноски:

В хода на производството е представен договор за правна защита и съдействие сключен с ищеца, в който е обективизирано договорено адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАдв с адв. П. К..

Съгласно решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС Наредба № 1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен за определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

Доколкото актовете на СЕС за задължителни за българските съдилища, претендираното от адв. П. К. адвокатско възнаграждение следва да бъде определено от съда по посочените по - горе критерии.

В конкретния случай предметът на делото е преки иски за повреда на пострадало лице към застрахователя по застраховка "Гражданската отговорност на автомобилистите" за заплащане на обезщетение за неимуществени и имуществени вреди при ПТП. Направено е възражение на ответника за съпричиняване и доказателствени искания за установяване на

обстоятелствата, относими към приложението на чл. 52 и чл. 51, ал. 2 ЗЗД, които по правило и по своя характер са очаквани процесуални действия по такъв вид дела. Съдът намира, че в настоящия случай делото не се характеризира с фактическа сложност откъм установяване на механизма на ПТП, доколкото е налице влязло в сила Споразумение по приложеното НОХД № 1223/2025 г. по описа на Районен съд – С.З., с което е установено, че травмите на ищеца се намират в пряка и непосредствена причинна връзка с виновното и противоправно поведение на водача на застрахования автомобил при ЗД „Б.И.“ АД. Не е налице и правна сложност при преценка основателността на исквете, по които е формирана и съдебна практика, а развитието на производството е типично за дела от този вид. Поради това съдът намира, че с оглед фактическа и правна сложност на делото, следва да е определи адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска защита на ищеца А. Н. С. **в размер на 6 000 лв. с ДДС /3 067,75 евро/.**

С оглед изхода на делото ЗД „Б.И.“ АД следва да заплати на адв. К. адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на ищеца **в размер на 4 054, 84 лв. /2 073, 21 евро/ съразмерно с уважената част от исквете.**

Ищецът е направил възражение за прекомерност на заплатеното от ответното дружество адвокатско възнаграждение.

В производството по делото, ЗД "Б.И." АД е представен договор за правна защита и съдействие № 0000007679/22.07.2025 г. /л. 67/, в който е уговорено адвокатско възнаграждение в размер на 10 920 лв. с ДДС по т. д. № 224/02025 г. по описа на Окръжен съд – С.З., по иска за неимуществени вреди, в който е посочено, че ще бъде заплатено по банков път. Към договора е приложено преводно нареждане от 11.08.2025 г. /л. 68/, от което е видно че на адв. М. Г. е преведена сума в размер на 10 374 лв., а като основание на превода е посочен договор за правна защита и съдействие № 0000007679/22.07.2025 г.

В производството по делото, ЗД "Б.И." АД е представен договор за правна защита и съдействие № 0000007680/22.07.2025 г. /л. 69/, в който е уговорено адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв. с ДДС по т. д. № 224/02025 г. по описа на Окръжен съд – С.З., по иска за имуществени вреди, в който е посочено, че ще бъде заплатено в брой.

С оглед изложеното съдът приема, че ЗД "Б.И." АД е заплатил на адв. М. Г., адвокатско възнаграждение за осъществената защита в настоящото производство **в общ размер на 10 974 лв.**

В контекста на решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС възнаграждението следва да се определи от съда, като по принцип следва да се съобразят материалният интерес, обема на извършените действия от адвоката и фактическата и правна сложност на делото. С оглед изложените по

– горе, мотиви, че настоящото производство не се отличава, нито с фактическа и правна сложност, съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение от ЗД "Б.И." АД в общ размер на **10 974 лв. е прекомерно и следва да бъде намалено до 6 000 лв. с ДДС /3 067,75 евро/.**

Ответното дружество е направило разноски в настоящото производство, както следва: възнаграждение за съдебномедицинска експертиза в размер на 1 173, 49 лв., възнаграждение за автотехническа експертиза в размер на 1 153, 93 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 6 000 лв. с ДДС или **в общ размер на 8 327, 42 лв. /4 257, 74 евро/.**

С оглед изхода на делото А. Н. С. следва да заплати на ЗД „Б.И.“ АД направените по делото разноски **в размер на 2 700 лв. /1 380,49 евро/ съразмерно с отхвърлената част от исковете.**

С оглед изхода на делото ЗД „Б.И.“ АД и на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК следва да бъде осъден и да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса **в общ размер на 1 667, 66 лв. /852, 66 евро/**, както следва: държавна такса в размер на 1 600 лв. /818, 07 евро/, представляваща 4% върху цената на уважения иск за неимуществени вреди **в размер на 40 000 лв. /20 451, 68 евро/** и държавна такса **в размер на 67, 66 лв./34, 59 евро/**, представляваща 4% върху цената на уважения иск за имуществени вреди в размер **1 691, 60 лв./ 864,90 евро/.**

Съгласно [чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България \(ЗВЕРБ\)](#), [решение \(ЕС\) 2025/1407](#) на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и [Регламент \(ЕС\) 2025/1409](#) на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на [Регламент \(ЕО\) № 2866/98](#) по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочените сума следва да се превалутират по правилата на [чл. 12-13 от ЗВЕРБ](#), тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД "Б.И." АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление град С., бул. **** да заплати на А. Н. С., ЕГН *****, с адрес: гр. С.З., ул. ****, чрез адвокат П. К., с адрес за призоваване: гр. К., ул. **** обезщетение в размер **на 20 451,68 евро /40 000 лв./**, частичен иск от

сумата от **56 242,11 евро /110 000 лв.** / за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие на причинените му телесни увреждания при ПТП настъпило на 21.01.2024 г. ведно със законна лихва от 06.03.2024 г. до окончателното плащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск над сумата от **20 451,68 евро /40 000 лв./** до претендирания размер от **30 677, 51 евро /60 000 лв./** и искът за законна лихва за периода от **28.01.2024 г. до 05.03.2024 г., като неоснователни.**

ОСЪЖДА ЗД "Б.И." АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление град С., бул. **** да заплати на А. Н. С., ЕГН *****, с адрес: гр. С.З., ул. ****, чрез адвокат П. К., с адрес за призоваване: гр. К., ул. **** обезщетение за имуществени вреди в размер **864,90 евро /1 691, 60 лв./**, представляващи разходи за лечение - дълъг пирон-Еко - 1680 лв. и потребителска такса в размер на 11.60 лв. във връзка с получените увреждания при ПТП настъпило на 21.01.2024 г. ведно със законна лихва от 06.03.2024 г. до окончателното плащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск за законна лихва за периода от **28.01.2024 г. до 05.03.2024 г., като неоснователен.**

ОСЪЖДА ЗД "Б.И." АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление град С., бул. **** да заплати на адвокат П. К., с адрес: гр. К., ул. **** адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатско помощ на ищеца в размер на **2 073, 21 евро /4 054, 84 лв./** съразмерно с уважената част от исковете.

ОСЪЖДА А. Н. С., ЕГН *****, с адрес: гр. С.З., ул. ****, чрез адвокат П. К., с адрес за призоваване: гр. К., ул. **** да заплати на ЗД "Б.И." АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление град С., бул. **** в размер на **1 380,49 евро /2 700 лв./** съразмерно с отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА ЗД "Б.И." АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление град С., бул. **** да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса **в общ размер на 852, 66 евро /1 667, 66 лв./**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Пловдивския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.З.: _____